

ntamo Tuukka Terho HUULILLA, NOLO TUULI

Huulilla, nolo tuuli

© Tuukka Terho

Ulkoasun suunnittelu Aleksi Salokannel / sisin

Kannen kuva Tuukka Terho

Taitto Make Copies

ISBN 978-952-215-060-8

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2009

ntamo

www.ntamo.net

Tuukka Terho
Huulilla, nolo tuuli

ntamo, Helsinki

Päähenkilön omakuva on vinossa, mutta nuoruus alkaa näkyä harhailevana viiksekkäänä, kasvatuksena. Se joka esittäytyy niin että käsi päivää iltaa yötä, järkyttyy tilaisuuden ensimmäisenä esiintyjänä, on lähtenyt ja jättänyt minut poseeraamaan kaupungin valoissa.

Lause alkaa ja tulkitsen tunnelman toivossa runoa. Täytän asennon, yritän ymmärtää, poraan reikiä kattoon että huone kuulee huudot. Nuoruus näkyy vuodenvaihteen valoissa paidan alta.

Päähenkilön omakuva on vinossa, nuoruus on viiksissä. On ihastumisia jotka lasken käsistäni ilmapalloksi kun alan ymmärtää. Vierustoverin tulkinta oli oikea kun vaihdoin paikkaa ja ne kyntesi ovat lakatut ja vieläkin multaa timanteissa.

Vuoropari oli kauan sitten, kun viimeksi ammuttiin lippaat tyhjäksi salaisuuksista, kun viimeksi pistettiin pää piiloon maiseman taa ja sä pidätit hengitystä puolestani. Siitä on aikaa kun viimeksi käyttäydyit ja juhlissa sinut nimetään ja merkitään ja jonon ulkopuolella odotan ja odotan, että tavataan, että nimeät

Puhe muistuttaa haarojen puhetta
olet oppinut slangia
katse auki niin kuin sepalus
ei katso huolella

jos on päätön yö ota osaa,
osallistu, seiso käsilläsi
virsta saa vaihtua vereksi

sekaisinmeno jää herrasmieslajiksi
kun ammatti kyseenalaistetaan

ristit kätesi niin kuin haarasi
se on asento, jossa pyydät ja palvelet
rukoilet ja erehdyt

On syksyn prime time
ja ulkoilutan
potentiaalista rakkautta
ja heijastimen sulka on vino
palasina ja ennen mitään hetkeä
valitsemme paikat jostain maisemasta

huudamme salaisuuksilla turpaan

Suru tarttuu puseroon niin kuin lähimmäiseen ja peset
sen kuudessakymmenessä asteessa. Mitään ei tapahdu.
Kymmenen asteen lisäys on jo henkilökohtainen kokemus
siirtää itselleen tuntemattomat tunnelmalliset nippusiteet
muuttolaatikot minä varmasti saavutin kun tarkensin
nuoruuden höyrystynyttä linssiä olipa se vauhtia

mikroskooppisen pieni rintaneula popularisoi reiän
verenkiertoon joka on sinun Venetsiasi, Terveisin

yhteinen nimittäjä ei koskaan ole tulevaisuus menneisyys
nykyhetki
se on hiekkalaatikko somewhere
over the rainbow

Seuraava täydellinen vuosi on totta ja minä todella
pidän sinusta ensimmäisinä vyötettyinä öinä vajaana
renkaana joka ympyröi aurinkosulaa

On tylsää mustelmaa että mies notkuu naisessa
ja päinvastoin. Eikä minussa ole mitään vikaa
jos sen ymmärrän sinusta

säröhän on
täydellinen
löydös
paikallista estetiikka on
kullanväristä kulutusta
ja silmäkääntötemppuja
hyppyreissä!

kuinka ne uskaltavatkaan, uskaltavatkaan
avata leveää pihaa kuin hymyä

Keitän vihaista kahvia aamu on vihainen minuutti, otan askeleen joka ei ole minua varten

askeleen kerrallaan avaan sivun kerrallaan, eksymisen tunne on syvä minussa nyt ympyröin

sarjakuvien sijasta jokaisen turhan uutisen joka ei kosketa minua, rakkaani ei minua kosketa

jokaisen kirjoitusvirheen vuoksi joka on minun elämästäni. Joka kevät hän soittaa ja kysyy

jotain asiatonta niin kuin onko tällä rivillä tilaa jännitänkö mitä kuuluu onko ovi jalkani välissä

Mono- no- aware on japanilainen idiomiksi jonka perimmäinen sanoma ja käänös tarkoittavat yksinkertaisuudessaan kauniiden ja tärkeiden asioiden katoavuudesta nauttimista. *Huulilla, nolo tuuli* on sanomaltaan pyrkinyt ilmaisemaan tätä ajatusta, kuitenkin nieman toisenlaisella ilmeellä, otteella ja maisemalla. Se on on Kriittisessä korkeakoulussa opiskelleen Tuukka Terhon (s. 1984) esikoiskokoelma.

ntamo Tuukka Terho HUULILLA, NOLO TUULI